

การพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

พงศ์ธร แสงวิภาค

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า และโรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า โรงเรียนละ 60 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยทำการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เอกสารประกอบรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 2) แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) สมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3) แบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย 4) แบบทดสอบทักษะมวยไทย 5) แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย 6) แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในรายวิชามวยไทย และ 7) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติที่ กรณีข้อมูล 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Paired-samples t-test) และกรณีค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มเดียว (One Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า เอกสารประกอบรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถใช้เป็นแนวทางและต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาได้

คำสำคัญ: การพัฒนารายวิชามวยไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

DEVELOPMENT OF MUAY THAI COURSE FOR HIGH SCHOOL LEVEL BASED ON THE BASIC EDUCATION CORE CURRICULUM IN 2008

Pongtorn Sangwipark

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Abstract

The purpose of this research was to develop Muay Thai course for high school level based on the basic education core curriculum in 2008. The research samples were 60 Mattayomsuksa 5 students of Triamudomsuksanomklao School and 60 Mattayomsuksa 5 students of Nawaminthrachinuthit Triamudomsuksanomklao School, in the second semester of academic year 2018, using purposive sampling.

The research instruments were 1) Muay Thai course for high school level based on the basic education core curriculum in 2008, 2) Health related physical fitness test and norms for Thai children of Age 7-18, 3) Achievement test for Muay Thai course for high school level, 4) Muay Thai skill test, 5) Attitude scale for Muay Thai course for high school level, 6) Desirable characteristic test for students in Muay Thai course for high school level, and 7) Students' satisfaction questionnaire toward Muay Thai course for high school level. The data were analyzed using by frequency, percentage, mean, and standard deviation. The assumptions were tested by paired-samples t-test and one sample t-test.

The research finding was shown that the purposed Muay Thai course for high school level based on the basic education core curriculum in 2008 can be used as a guideline and prototype in teaching and learning Muay Thai in the school.

Keywords: Development of Muay Thai Course, Basic Education Core Curriculum in 2008

บทนำ

ประเทศไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จึงนำมาซึ่งการกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน ปักจียเสี่ยงและเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ส่งต่อมายังการพัฒนาทางการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติให้เป็นผู้ที่มีความสมดุลในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม เสริมสร้างจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลเมืองของโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือในระดับที่สูงขึ้นหรือการประกอบอาชีพและรวมถึงการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพของตน วิชาพลศึกษา (Physical Education) ซึ่งถือเป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งเป็นศาสตร์กระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งของการศึกษาที่มุ่งเน้นปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยนำวิธีการในการออกกำลังกายที่มีรูปแบบแนวความคิด หลักการ และทฤษฎีมาบูรณาการกับการเรียนการสอนเพื่อเป็นสื่อในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลจะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน มีการพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม อีกทั้งมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้โดยการกระทำหรือการปฏิบัติจริง โดยที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามสภาพจริงด้วยรูปแบบและกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ได้รู้จักการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันในที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาโดยตรงและมีภาระหน้าที่หลักรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนกระบวนการวิชาที่สร้างเสริมสุขภาพให้กับเยาวชนไทยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาวะสุขภาพไม่ว่าจะเป็นทางด้านสุขภาพกาย และทางด้านสุขภาพจิตของนักเรียน เนื่องจากมองว่าพวกเขาเหล่านี้จะเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนและช่วยกันพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคตอันใกล้ จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญและมีความสนใจที่จะพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในอีกหลายๆ ช่องทาง ที่จะส่งเสริมความรู้และทักษะมวยไทยให้ กับนักเรียน รวมถึงการปรับเปลี่ยนเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน อีกทั้งเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวด้วยมวยไทยที่เป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรมไทยที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ หวงแหน และนำมาซึ่งประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกิดขึ้นกับนักเรียน สังคม และประเทศชาติบ้านเมืองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสมรรถภาพทางกายของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 100 คน และโรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 100 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มรายชื่อนักเรียน จำนวน 200 คน เป็นเพศชาย 100 คน และเพศหญิง 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบ และเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) สมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Supitr Samahito et al., 2010, pp. 10-40) มี 7 รายการ ประกอบด้วย 1) วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง Skinfold Thicknesses 2) ลูกนั่ง 60 วินาที Sit-ups 60 Seconds 3) ดันพื้น 30 วินาที Push-ups 30 Seconds 4) ยืนกระโดดไกล Standing Broad Jump 5) นั่งงอตัวไปข้างหน้า Sit and Reach 6) วิ่งอ้อมหลัก Zig-zag Run และ 7) วิ่งระยะไกล (Distance Runs) ระยะทาง 1,600 เมตร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญนำมาซึ่งการคัดเลือก รูปแบบขององค์ประกอบและรายการทดสอบสมรรถภาพทางกาย โดยได้เลือกใช้แบบทดสอบและเกณฑ์ มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย สำหรับเด็กไทย อายุ 7-18 ปี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า และผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงเหตุผล และความจำเป็นของการวิจัย พร้อมกับนัดหมายวัน เวลา และสถานที่

2. ประชุมคณะทำงาน ผู้ช่วยวิจัย เพื่อชี้แจงรายละเอียดของแบบทดสอบแต่ละรายการ และลำดับขั้นวิธีดำเนินการทดสอบ พร้อมทั้งอธิบาย ซักซ้อม ทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติ และรายละเอียดต่างๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

3. ดำเนินการทดสอบสมรรถภาพทางกายกับนักเรียนเรียงตามลำดับรายการทดสอบ พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล หาความถี่ (Frequency) ของข้อมูลการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน แต่ละคน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) สมรรถภาพทางกายเพื่อทำการคัดกรองนักเรียนที่มีระดับสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับดีมาก และระดับดี ออกจากกระบวนการวิจัย แต่นำนักเรียนที่มีระดับสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก เข้าสู่กระบวนการวิจัย

ระยะที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้รายวิชามวยไทย ทักษะมวยไทย เจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 60 คน และโรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 60 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยทำการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีระดับสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมากจากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย จำนวน 120 คน เป็นเพศชาย 60 คน และเพศหญิง 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 40 ข้อ 2) แบบทดสอบทักษะมวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 2 ตอน และ 4) แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความรู้ โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

1.2 นำแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทยไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index, IOC)

1.3 นำแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน เป็นเพศชาย 20 คน และเพศหญิง 20 คน และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20- .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20-1.00

1.4 นำแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทยที่คัดเลือกแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน เป็นเพศชาย 20 คน และเพศหญิง 20 คน (ที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มทดลองใช้ (Try Out) ในข้อ 1.3) แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) เพราะใช้ได้กับการให้คะแนนเป็นระบบ 0-1 คือ ตอบถูกได้ 1 และตอบผิดได้ 0 (ศูนย์) โดยค่าความเชื่อมั่น จะต้องมีความตั้งแต่ .60 ขึ้นไป

1.5 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย จำนวน 40 ข้อ ที่ได้ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว เพื่อใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2. การสร้างแบบทดสอบทักษะมวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี รวมถึงศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะ และวิเคราะห์ทักษะมวยไทยที่มีความสำคัญ

2.3 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะมวยไทย เป็นการให้คะแนนตามรายการ โดยมีแบบทดสอบ 5 ทักษะ ที่มีการวัดและประเมินผลแต่ละทักษะ 3 รายการ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบทักษะมวยไทยที่สร้างขึ้น ส่งให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ตรวจสอบรายการ และทักษะที่ต้องการวัดและประเมินผล ต่อจากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขข้อความ ภาษาที่ใช้ และการเขียนวัตถุประสงค์ของการทดสอบและวิธีการปฏิบัติให้มีความชัดเจนมากขึ้น

2.4 นำแบบทดสอบทักษะมวยไทย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมที่ต้องการวัดและวัตถุประสงค์ (IOC) ถ้าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าตั้งแต่ .50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

2.5 นำแบบทดสอบทักษะมวยไทย ไปหาความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัย (Objectivity)

3. แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติ

3.2 ดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย แล้วเสนอต่อที่ปรึกษาโครงการวิจัยเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณของข้อคำถาม ความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้และรูปแบบของข้อคำถาม แล้วทำการปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะดังกล่าว

3.3 นำแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทยไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) ถ้าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าตั้งแต่ .50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

3.4 นำแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทยไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย 15 คน และเพศหญิง 15 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการคำนวณค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient, α) (Cronbach, 1951, p. 299) เพราะใช้ได้กับการให้คะแนนเป็นระบบ 1-5 คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งค่า α ยิ่งมากยิ่งดี โดยปกติในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เกณฑ์ยอมรับอยู่ที่ .70 ขึ้นไป

3.5 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทยที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.1 ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยจากการศึกษารายวิชามวยไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดคุณลักษณะด้านความรู้สึกลักษณะการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านความรู้สึก และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

4.2 สร้างข้อคำถามโดยพิจารณานิยามหรือความหมายของแต่ละคุณลักษณะ พร้อมทั้งกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของแต่ละคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนด จำนวน 20 ข้อ ลักษณะข้อคำถามแต่ละข้อเป็นพฤติกรรมที่พบเห็นในโรงเรียนและชีวิตประจำวัน

4.3 นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนรายวิชามวยไทยไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) ถ้าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าตั้งแต่ .50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ โดยผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อให้แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนรายวิชามวยไทยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.4 นำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนรายวิชามวยไทย ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย 15 คน และเพศหญิง 15 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

4.5 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนรายวิชามวยไทย ให้มีความสมบูรณ์เพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

2. วัดความรู้รายวิชามวยไทยและบันทึกผลการทดสอบของนักเรียน ก่อนการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ทดสอบทักษะมวยไทยและบันทึกผลการทดสอบของนักเรียน ก่อนการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. วัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย และบันทึกผล ก่อนการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน และบันทึกผล ก่อนการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

6. นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 หาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย ด้วยการนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) โดยแทนค่าสูตร

1.2 ทำการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย เป็นรายข้อ (r)

1.3 ทำการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย ด้วยสูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

2. แบบทดสอบทักษะมวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 หาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบทักษะมวยไทยด้วยการนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมที่ต้องการวัดและวัตถุประสงค์ (IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

2.2 หาความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะมวยไทย โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall's Correlation Coefficient, r_k) แล้วนำค่า r_k ที่ได้ของแต่ละรายการทดสอบไปเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall et al., 1980, p. 71-77)

3. แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 หาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย ด้วยการนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

3.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (α)

3.3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทยตอนที่ 2 ที่กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน เป็น 5 ระดับ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 หาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในรายวิชามวยไทย ด้วยการนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

4.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (α)

4.3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนรายวิชามวยไทยตอนที่ 2 ที่กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน เป็น 5 ระดับ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาทำการแปลความหมาย

ระยะที่ 3 การพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 60 คน และโรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 60 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยทำการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีระดับสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก จากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย จำนวน 120 คน เป็นเพศชาย 60 คน และเพศหญิง 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เอกสารประกอบรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเวลาเรียนจำนวน 20 คาบ (1 คาบ = 50 นาที) แบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ประวัติมวยไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การตั้งการ์ด (การจดมวย) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 อาวุธมวยไทย และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 แม่ไม้ ลูกไม้มวยไทย
4. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ใช้ในระยะที่ 1
6. แบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ใช้ในระยะที่ 2
7. แบบทดสอบทักษะมวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ใช้ในระยะที่ 2
8. แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ใช้ในระยะที่ 2
9. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ใช้ในระยะที่ 2

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากเอกสาร วารสาร หนังสือ ตำรา บทความ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เพื่อหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รูปแบบการสอนและการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 รายละเอียดเกี่ยวกับวิชามวยไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของนักการศึกษา และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร
2. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความต้องการของการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
3. การสร้างเค้าโครงเอกสารประกอบรายวิชามวยไทย
4. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำวิจัย โดยทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความต้องการของการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

3. ผู้วิจัยนำรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาขึ้นไปสอน อธิบาย สาธิต และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนในการดำเนินการ เพื่อทำความเข้าใจกับครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ให้ถูกต้องครบถ้วน

4. จัดเตรียมอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการดำเนินการ เพื่อให้ความสะดวกต่อการปฏิบัติของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง

5. ครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตามรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา โดยใช้เวลาเรียน จำนวน 20 คาบ แบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ประวัติมวยไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การตั้งการ์ด (การจดมวย) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 อาวุธมวยไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 แม่ไม้ ลูกไม้มวยไทย

6. ทดสอบสมรรถภาพทางกาย และบันทึกผลการทดสอบ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครั้งที่ 2 หลังการทดลองเดือนที่ 4 (ครั้งที่ 1 ก่อนการทดลอง ดำเนินการในระยะที่ 1)

7. วัดความรู้รายวิชามวยไทย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 หลังการทดลองเดือนที่ 4 (ครั้งที่ 1 ก่อนการทดลอง ดำเนินการในระยะที่ 2)

8. ทดสอบทักษะมวยไทย และบันทึกผลการทดสอบ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 หลัง การทดลองเดือนที่ 4 (ครั้งที่ 1 ก่อนการทดลอง ดำเนินการในระยะที่ 2)

9. วัดเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 หลังการทดลองเดือนที่ 4 (ครั้งที่ 1 ก่อนการทดลอง ดำเนินการในระยะที่ 2)

10. วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 หลังการทดลองเดือนที่ 4 (ครั้งที่ 1 ก่อนการทดลอง ดำเนินการในระยะที่ 2)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา และแบบสอบถาม สภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 หาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาทำการแปลความหมาย

1.3 ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของ ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา แล้วใช้ความถี่จัดลำดับ

2. การประเมินเอกสารประกอบรายวิชามวยไทย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบในเอกสารประกอบรายวิชามวยไทย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาทำการแปลความหมาย

3. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทยไปใช้ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาทำการแปลความหมาย

4. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. ทำการเปรียบเทียบผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยสถิติที (Paired-samples t-test)

6. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

7. ทำการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทยของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยสถิติที (Paired-samples t-test)

8. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะมวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

9. ทำการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะมวยไทยของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยสถิติที (Paired-samples t-test)

10. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

11. ทำการเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทยของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยสถิติที (Paired-samples t-test)

12. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

13. ทำการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในรายวิชามวยไทยก่อน และหลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยสถิติที (Paired-samples t-test)

ระยะที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อรายวิชามวยไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 20 คน และโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 20 คน ที่ผ่านการเรียนรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปี

การศึกษา 2561 โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มรายชื่อนักเรียนจำนวน 40 คน เป็นเพศชาย 20 คน และเพศหญิง 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย เพศ และอายุ คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทย ประกอบด้วย 4 ด้าน

1. ด้านเนื้อหา	จำนวน 5 ข้อ
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	จำนวน 5 ข้อ
4. ด้านการวัดและประเมินผล	จำนวน 5 ข้อ

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ระดับคะแนน 5	หมายถึง พอใจมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง พอใจมาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง พอใจปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง พอใจน้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง พอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวทางในการประเมินความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้สร้างแบบสอบถาม

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วเสนอต่อที่ปรึกษาโครงการวิจัยเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณของข้อคำถาม ความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ และรูปแบบของข้อคำถามแล้วทำการปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะดังกล่าว

3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) ถ้าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ .50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ โดยผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทย ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย 15 คน และเพศหญิง 15 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (α)
3. หาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลส่วนบุคคล จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
4. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาทำการแปลความหมาย ดังนี้
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 แปลความว่า พอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 แปลความว่า พอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลความว่า พอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความว่า พอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความว่า พอใจน้อยที่สุด
5. ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วใช้ความถี่จัดลำดับ ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมจากแบบสอบถามตอนที่ 3
6. ทำการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับค่า 3.51 ที่แปลความว่าพอใจมาก ด้วยสถิติที (One Sample t-test)

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด กับประเด็นการสอนมวยไทยในสถานศึกษาควรมีอุปกรณ์ในการป้องกันตัวไม่ให้เกิดการบาดเจ็บ รองลงมา คือ การสอนมวยไทยในสถานศึกษา ควรทำให้เยาวชนเห็นความสวยงามของทักษะ และประโยชน์ของการเรียน ไม่เกิดความโหดร้ายทารุณ และการบาดเจ็บ และหลักสูตรมวยไทย ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการออกกำลังกาย แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษาเห็นความสำคัญของรายวิชามวยไทย รวมถึงการป้องกันการบาดเจ็บของนักเรียนจากการเล่นกีฬามวยไทย สอดคล้องกับขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (Ministry of Education, 2008, pp. 164-165) ที่ระบุว่า ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต รวมถึงเรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต
2. ผลการวิจัยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าระดับความต้องการด้านอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับระดับความต้องการด้านการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ระบุว่าควรมีเอกสารประกอบการสอนรายวิชามวยไทยที่ได้สังเคราะห์รวบรวมไว้อย่างถูกต้อง แจกจ่ายเผยแพร่ให้กับโรงเรียน เพื่อเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของวิชามวยไทย ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ที่ว่าการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของประเทศไม่ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เท่าที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ

สังคมศึกษา ทำให้สถานศึกษาได้รับงบประมาณที่จำกัดในการจัดสรรอุปกรณ์และสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทย อีกทั้งในปัจจุบันยังไม่มีเอกสารประกอบการสอนรายวิชามวยไทยที่เป็นแนวทาง และต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับครูผู้สอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สอดคล้องกับต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (Torsak Kaewjaratwilai, 2011, pp. 140-142) ที่กล่าวว่า หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีระดับความต้องการการจัดการเรียนการสอนด้านอุปกรณ์และสถานที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอนมวยไทย อุปกรณ์มวยไทยไม่มีคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน สถานที่ที่ใช้จัดการเรียนการสอนไม่มีความเหมาะสม ขาดแคลนสื่อการสอนที่เอื้อประโยชน์และทันสมัยต่อการเรียนขาดแคลนเอกสารหลักสูตร เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และไม่ได้รับงบประมาณในการจัดซื้อและซ่อมแซมอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่นเดียวกับระดับความต้องการการจัดการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนมวยไทยไม่เป็นไปตามวิธีการสอนมวยไทยที่ถูกต้อง การจัดการเรียนการสอนไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ และทักษะที่ถูกต้อง ผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด และการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดการบาดเจ็บ

3. ผลการวิจัยข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ จำนวน 19 แผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทย มีความเหมาะสมในการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และผลการทดลองใช้ (Pilot Study) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทย จำนวน 19 แผนการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในครั้งนี้ ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้รายวิชามวยไทย ทักษะมวยไทย เจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของสังต์ อุทรานันท์ (Sangat Utranan, 1989, pp. 38-43) ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ การกำหนดปรัชญา หลักการและเหตุผล เพื่อกำหนดขอบเขตของการพัฒนาเอกสารประกอบรายวิชามวยไทย โดยการพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด และทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา และผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพปัญหาและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในสถานศึกษาของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และรวมถึงจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (Ministry of Education, 2008, p. 5) ที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการ ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ อีกทั้งทำการพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจรตามแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (Wichai Wongyai, 1944, pp. 21) ในการจัดทำรูปแบบหลักสูตร ได้แก่ มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากสิ่งที่กำหนดหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องสอดคล้องตามหลักสูตรที่เน้นกระบวนการในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายที่กำหนดวิธีการสอน ในเอกสารประกอบรายวิชามวยไทยที่มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และการฝึกแบบกลุ่ม โดยยึดขั้นตอนกระบวนการสอนทางทฤษฎีพลศึกษาและการสอนพลศึกษา ศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตร มีการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้ ระหว่างทดลองใช้ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง รวมถึงมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังทดลองใช้รายวิชามวยไทย

4. การทดสอบสมรรถภาพทางกาย พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีสมรรถภาพทางกาย ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอยู่ในระดับที่สูงขึ้น หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากการฝึกซ้อมมวยไทย เป็นการออกกำลังกายโดยใช้
อวัยวะเกือบทุกส่วนของร่างกาย เช่น หมัด เท้า เข่า ศอก เป็นต้น มวยไทยจึงช่วยให้ร่างกายมีสมรรถภาพทางกายดี
อยู่เสมอ สอดคล้องกับนิธินันท์ ภูากบิน (Nitinan Pookabin, 2015, pp. 68-81) ที่กล่าวว่า โปรแกรมฝึกการ
ออกกำลังกายด้วยศิลปะมวยไทย แอโรบิคมวยไทย และแอโรบิคแดนซ์ ส่งผลต่อสมรรถภาพทางกาย 5 องค์ประกอบ
และสอดคล้องกับบุญเลิศ อุทยานิก (Boonlert Uytayanik, 2010, pp. 218-228) ที่กล่าวว่า ในการพัฒนาสมรรถภาพ
ทางกายที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ คณะนักจากการทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมฝึกโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อพัฒนา
สมรรถภาพทางกาย 8 สัปดาห์ ของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายในรายการ วิ่งไป-กลับ 20 เมตร ลูก-นั่งตามจังหวะ นั่ง
งอเข่าและเหยียดขาข้างหนึ่งก้มตัวไปข้างหน้า และค่าดัชนีมวลกาย มีความแตกต่างกัน

5. การวัดความรู้รายวิชามวยไทยของนักเรียน พบว่า หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้
รายวิชามวยไทยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากรายวิชา
มวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ ได้มี
การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาพลศึกษาในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย รูปแบบการสอนและการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 รายละเอียดเกี่ยวกับวิชามวยไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 รูปแบบการ
พัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของนักการศึกษา และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ต่อจากนั้นนำแบบประเมิน
ความเหมาะสมของเอกสารประกอบรายวิชามวยไทยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของแต่ละ
องค์ประกอบในเอกสารประกอบรายวิชามวยไทย ประกอบกับการสร้างแบบวัดความรู้ ได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี
ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความรู้ โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกรอบทิศทางในการจัดทำแบบวัดความรู้รายวิชามวยไทย โดยใน
เอกสารประกอบรายวิชามวยไทย มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนเกิดความรู้จากความเข้าใจถึงเนื้อหา
สาระมากกว่าการท่องจำมีการเรียบเรียงเนื้อหาเกี่ยวกับมวยไทยให้เป็นเรื่องราวที่มีการเชื่อมโยงเนื้อหาบางส่วนกับ
ประวัติศาสตร์ชาติไทยจากอดีตเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันฝึกให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการเกิดผล ส่วนการ
สอนทักษะมวยไทย ฝึกให้นักเรียนเน้นการปฏิบัติจริง ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและฝังรากลึกกลงไปในจิตใต้สำนึก จึง
ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นไปตามหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (Ministry of Education, 2008, p. 8, p.10) ที่กำหนดให้ผู้เรียนที่เรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยของ
ตนเองและผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธี และทักษะในการดำเนินชีวิต

6. การวัดทักษะมวยไทยของนักเรียน พบว่า หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีทักษะมวยไทยสูงกว่าก่อน
เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละหน่วย
การเรียนรู้ จำนวน 19 แผนการจัดการเรียนรู้ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นเตรียม ขั้นอธิบายและสาธิต
ขั้นฝึกหัด ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุปและประเมินผล มีการแจกใบความรู้ให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะ
ต่างๆ ด้วยตนเอง และการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมกับเพื่อนในกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีการเลือก
ตัวแทนกลุ่ม เพื่อเป็นการฝึกภาวะผู้นำของนักเรียน ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำการอบอุ่นร่างกาย เพื่อป้องกัน
อาการบาดเจ็บในการฝึกทักษะ ในแผนการจัดการเรียนรู้กำหนดให้เริ่มจากทักษะมวยไทยที่ง่ายก่อน ในแต่ละสัปดาห์จะ
เรียน 1 ทักษะ และทำการทดสอบทักษะนั้นในสัปดาห์ถัดไป โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนทักษะต่างๆ ที่ชัดเจน และมีการ
เปิดเผยคะแนนที่ได้จากการทดสอบให้นักเรียนทราบทุกครั้งเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้มีความขยันในการ

ฝึกฝน อย่างไรก็ตามกีฬามวยไทยถือเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้ทุกเพศทุกวัย เนื่องจากเป็นกีฬาที่ไม่ต้องมีต้นทุนมาก เพราะใช้อาวุธธรรมชาติ เพียงแค่มีอุปกรณ์ที่สำคัญในการฝึกฝน คือ ผ้าพันมือ กระสอบทราย และเป้าล่อ พร้อมกับเอกสารประกอบการสอนรายวิชามวยไทยที่ถูกต้องก็สามารถฝึกมวยไทยได้ การฝึกกีฬามวยไทยอย่างสม่ำเสมอและถูกต้องตามหลักการจะทำให้ผู้เล่นมีทักษะที่ติดตัวและสามารถที่จะประยุกต์ทักษะเหล่านั้นให้ใช้งานได้อย่างเหมาะสมตามสรีระร่างกายของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Myers et al., (2013, pp. 180-182) ในการวิเคราะห์การเลือกเทคนิคและการประยุกต์ใช้อาวุธในการต่อสู้ของนักมวยไทยและนักมวยสหราชอาณาจักร (United Kingdom) ที่กล่าวว่า นักมวยไทยสามารถใช้เทคนิคการโจมตีและการป้องกันตัวได้ดีกว่านักมวยสหราชอาณาจักร โดยเฉพาะการใช้เข้า การหมุน/การวน และการเตะ อีกทั้งนักมวยไทยมีเทคนิคการส่งอาวุธที่เหมาะสมกับระยะห่างจากคู่ต่อสู้ ประสิทธิภาพของเทคนิคที่ใช้และกลับคืนสู่การทรงตัวที่สมดุลดีกว่านักมวยสหราชอาณาจักร

7. การวัดเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทยของนักเรียน พบว่า หลังการทดลองใช้รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเจตคติเกี่ยวกับรายวิชามวยไทยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ มีการสอดแทรกประวัติความเป็นมาของมวยไทยที่ทำให้ประเทศไทยรักษาเอกราชมาได้ด้วยวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว โดยในใบความรู้ได้มีการกล่าวถึงมวยไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัย สมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยธนบุรี จนมาถึงสมัยรัตนโกสินทร์มวยไทยเป็นการใช้ “นวอาวุธ” ที่มีอยู่ในร่างกายผสมผสานกับพลังกำลัง และพลังจิตอันแข็งแกร่ง และเป็นมรดกของการสะสมวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งในเชิงกีฬาและการต่อสู้จริงๆ ตามยุทธวิธีของไทย นอกจากนี้ได้มีการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของมวยไทยต่อผู้เรียน สังคม และประเทศชาติ มีการกล่าวถึงประโยชน์ของมวยไทย และมีการแนะนำศัพท์เฉพาะมวยไทยเบื้องต้นให้นักเรียนทราบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความงดงามในประวัติศาสตร์ของมวยไทย อีกทั้งมีการอธิบายกติกาเบื้องต้นของกีฬามวยไทย การไหว้ครู จำนวนยก และคุณสมบัติของนักมวย ดังนั้นเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์อันยาวนานและคุณประโยชน์อันมากมายของมวยไทย จึงเกิดความรักชื่นชมในวัฒนธรรมอันล้ำค่าแห่งศิลปะการต่อสู้ของไทย และภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการทำนุบำรุงและดำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย การฝึกมวยไทยทำให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยพัฒนาการทางด้านจิตใจ ฝึกความอดทน และปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมวยไทย ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับมวยไทย ซึ่งสอดคล้องกับ Battistelli, Montani, Guicciardi, & Bertinato (2016, p. 333) ในการศึกษาองค์ประกอบของการกำหนดพฤติกรรมการออกกำลังกาย (Regulation of Exercise Behaviour) และแรงจูงใจสำหรับกิจกรรมทางกาย (Motives for Physical Activities) ของประชาชนชาวอิตาลี (Italian) ที่กล่าวว่า การกำหนดพฤติกรรมการออกกำลังกาย มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดจากภายนอก (External) การถูกกดดัน (Introjected) การเห็นความสำคัญ (Identified) และการมีแรงจูงใจ (Intrinsic) และแรงจูงใจสำหรับกิจกรรมทางกาย มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ร่างกายส่วนที่ปรากฏให้เห็น (Appearance) สมรรถภาพทางกายและสุขภาพ (Health and Fitness) สังคม (Social) ทักษะความสามารถ (Competence) และความบันเทิง (Enjoyment)

8. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทยโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน (ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวินัย ศิริเวช (Winai Sirivech, 2006, pp. 89-95) ในการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มแบบแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (Student Teams Achievement Division, STAD) เรื่องมวยไทย วิชาพลศึกษา ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เรื่องมวยไทย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน (ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล) อีกทั้งยังพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เนื่องจากการพัฒนารายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในครั้งนี้ ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทย ที่มีการจัดกิจกรรมแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และการฝึกแบบกลุ่ม รวมถึงมีการสอดแทรกเกมการแข่งขันให้แก่แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มเข้ามาร่วมเล่นเกม มีรางวัลให้สำหรับผู้ชนะ ส่วนผู้ที่ไม่ชนะจะมีการทำโทษด้วยกิจกรรมนันทนาการที่มีความสนุกสนานเรียกเสียงหัวเราะให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทย จำนวน 2 แผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Pilot Study) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และทำการสัมภาษณ์กลุ่มเฉพาะ (Focus Group Interview) เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทย ต่อจากนั้นจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชามวยไทยที่ปรับปรุงแก้ไข จำนวน 19 แผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มดังกล่าวอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ และทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรายวิชามวยไทย ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความพึงพอใจ ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนของนักเรียน และเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ดังนั้นหากต้องการให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงบรรยากาศ สถานการณ์ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักเรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ ควรมีการนำไปใช้เป็นแนวทางและต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนมวยไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อจะได้มีการประเมินผลการเรียนการสอนมวยไทย แล้วนำผลการประเมินที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวให้มีความเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ภายในแต่ละโรงเรียน
2. รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ ควรมีการนำไปเผยแพร่ในห้องสมุดชุมชนโดยองค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อให้สามารถเข้าถึงเด็ก และเยาวชนได้ในทุกพื้นที่ของประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้และทักษะมวยไทย ไปประยุกต์ปรับใช้ในการออกกำลังกายเพื่อความถูกต้องเหมาะสมตามสรีรวิทยา และใช้เป็นศิลปะการต่อสู้ในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ชีวิต และทรัพย์สินได้
3. รายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ มีแผนการจัดการเรียนรู้การฝึกมวยไทยที่ผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพ จึงควรนำไปใช้ในค่ายมวย เพื่อฝึกเยาวชนให้ก้าวไปสู่การเป็นนักมวยไทยอาชีพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชามวยไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบบูรณาการ โดยจัดการเรียนการสอนร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
2. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรรายวิชามวยไทย สำหรับนักเรียนในระดับอื่นๆ ต่อไปด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

3. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In Depth Interview) และ/หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เช่น ครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามวยไทยในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพ ผู้บริหารค่ายมวย นายกสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย นักมวยไทยอาชีพที่เป็นระดับแชมป์เวที มาตรฐานในประเทศ เป็นต้น เพื่อนำผลการวิจัยมาศึกษาเปรียบเทียบให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางมาเรียนมวยไทยของชาวต่างประเทศ หรือแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนมวยไทยกับครูมวยชาวไทยของชาวต่างประเทศ โดยนำผลการศึกษา มาวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อให้เห็นถึงปัจจัยหลักที่มีความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรมวยไทย เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรมวยไทยให้ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามงานวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยมา ณ โอกาสนี้

References

- Battistelli, A., F. Montani, M. Guicciardi & L. Bertinato. (2016). Regulation of exercise behaviour and motives for physical activities: The Italian validation of BREQ and MPAM-R questionnaires. *Psychologie française*, 61(4), 333-348.
- Boonlert Utayanik. (2010). *Development of health-care competence in late adolescence students* (Doctoral dissertation), Kasetsart University.
- Cronbach, L.J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Kirkendall, D.R., Gruber, J.J. & Johnson, R.E. (1980). *Measurement and evaluation for physical educators*. Dubuque, Iowa: William C Brown.
- Ministry of Education. (2008). *The Basic Education Core Curriculum B.E.2551*. Bangkok: Agricultural Cooperative Federation of Thailand., LTD.
- Myers, T.; Balmer, N.; Nevill, A. & Al-Nakeeb, Y. (2013). Techniques used by elite Thai and UK Muay Thai fighters: An analysis and simulation. *Advances in Physical Education*, 3(4), 175-186.
- Nitinan Pugabin. (2015). *The effects of training Keita Muay Thai, Muay Thai aerobics, and aerobics dance affecting the physical fitness of Mathayom Suksa 5 students* (Bachelor's thesis), Mahasarakham University.
- Sangat Utranan. (1989). *Fundamentals and principles of curriculum development*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Supitr Samahito et al. (2010). *Test and standard of physical fitness in Thai children age between 7-18*. Bangkok: Sport Science Center.
- Torsak Kaewjaratwilai. (2011). *Curriculum development of Thai boxing courses, lower-secondary school based on the Basic Education Core Curriculum B.E.2551* (Doctoral dissertation), Muban Chombueng Rajabhat University.

Wichai Wongyai. (1994). *Curriculum development process and hands-on instructions*. Bangkok: Suweeriyasan.

Winai Sirivech. (2006). *Developing a STAD learning activity lesson plan, Muay Thai, physical education subject of Mathayom Suksa 3 students* (Master's thesis), Mahasarakham University.

Received: October, 28, 2019

Revised: December, 13, 2019

Accepted: December, 16, 2019